

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้วัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและปัญหาในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของหมู่บ้านต้นแบบ จังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ หมู่ที่ 3 บ้านท้ายหาด ตำบลท้ายหาด อำเภอเมือง หมู่ที่ 3 บ้านบางจาก ตำบลบางช้าง อำเภออัมพวา และหมู่ที่ 10 บ้านบางใหญ่ ตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามกับครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต้นแบบจำนวน 195 ครัวเรือน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย และสถิติไคสแควร์

ผลการศึกษารูปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต แบ่งเป็น 4 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านจิตใจและสังคม ได้แก่ การเข้าร่วมประชุม/จัดเวทีประชาคมเพื่อการตัดสินใจ การเข้าร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของหมู่บ้าน/ชุมชน ตามที่ตกลงกันได้ การได้รับบริการจากกองทุนสวัสดิการ การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการเข้าร่วมเวทีประชาคม การปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับคนในหมู่บ้าน การปฏิบัติตามวัฒนธรรม ประเพณีและมารยาทไทย (2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การผลิตเครื่องอุปโภคเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวัน (3) ปัจจัยด้านการเรียนรู้ ได้แก่ การมีส่วนร่วมการจัดเก็บรวบรวมวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ของหมู่บ้าน/ชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ถ่ายทอดเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ การเรียนรู้ แล้วนำเทคโนโลยีไปใช้อย่างเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของครัวเรือนและเกิดความคุ้มค่า การมีส่วนร่วมการปรับปรุงแผนชุมชน และ (4) ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การมีส่วนร่วมวางแผนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเข้าร่วมกิจกรรมในเครือข่ายด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของปัญหาในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ แบ่งเป็น 4 กลุ่มปัญหา ได้แก่ (1) ปัญหาปัจจัยด้านจิตใจและสังคม คิดเป็นร้อยละ 30.26 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (2) ปัญหาปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 17.44 (3) ปัญหาปัจจัยด้านการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 0.51 และ (4) ปัญหาปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 3.59

วิทยานิพนธ์นี้มีข้อเสนอแนะที่สำคัญในการส่งเสริมกิจกรรม ได้แก่ การผลิตเครื่องอุปโภคเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวัน การมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลต่าง ๆ ของหมู่บ้าน/ชุมชน การเรียนรู้ ถ่ายทอดเทคโนโลยี วิทยาการใหม่ ๆ การมีส่วนร่วมวางแผนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเข้าร่วมเครือข่ายด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

This thesis investigates (1) factors affecting the degree of success and attendant problems in applying the philosophy of sufficiency economy to the conditions of life in prototype villages in Samut Songkhram province. These prototype villages are village number three, Ban Tai Hat, Tai Hat subdistrict, Mueang district; village number three, Ban Bang Chak, Bang Chang subdistrict, Amphawa district; and village number ten, Ban Bang Yai, Kradang-Nga subdistrict, Bang Khonthi district.

Data were collected using the survey method. Copies of a questionnaire were distributed to households residing in the prototype villages for a total of 195 households. Data were analyzed using descriptive statistics and the

chi-square technique.

Findings are as follows:

Factors influencing the degree of success in applying the philosophy of sufficiency economy are divided into four factors:

(1) The mental and social factor involves participation in meetings and organizing public venues for decision making. This factor also concerns participation in public activities in the respective villages in addition to ensuring conformity of individual actions with agreed-upon laws, rules, and regulations stipulated by the respective villages or communities. In addition, under the rubric of this factor falls receiving welfare-fund services, as well as participation in the expression of opinions in public fora, observing the practice of religious rituals and activities in conjunction with fellow villagers and aligning one's comportment with the standards of Thai culture, tradition and manners.

(2) The economic factor involves the production of consumer products for daily consumption.

(3) Under the rubric of the learning factor fall such activities as participation in collecting, compiling, analyzing, and synthesizing village or community data. Also, this category pertains to participation in learning activities, acquiring new knowledge and making use of technology transfers. This factor also involves learning how to use technology appropriately by ensuring that this use is consonant with securing conditions worthy of human habitation in each household. Finally, this factor requires participation in

planning for community improvement.

(4) The factor of natural resources and environment involves participation in planning for the conservation of natural resources and the environment, as well as participation in a network concerned with the conservation of resources and the environment.

The problems in applying the philosophy of sufficiency economy are divided into four groups as follows:

(1) Problems stemming from the mental and social factor were encountered by 30.26 percent of all the subjects of investigation.

(2) Problems generated by the economic factor involved 17.44 percent of the subjects.

(3) Problems invoked by the learning factor affected 0.51 percent of the subjects.

(4) Finally, problems engendered by the factor of natural resources and the environment were confronted by 3.59 percent of the subjects.

The researcher has important suggestions to make in respect to the promotion of certain activities. Activities which should be promoted are the production of consumer products for daily consumption; participation in collecting, compiling, analyzing, and synthesizing village and community data; learning how to acquire new knowledge and how to benefit from technology transfer; participating in the planning required for the conservation of natural resources and the environment; and participating in the network concerned with the conservation of natural resources and the environment.